

Stanowisko KRRiT
z dnia 17 listopada 2011 roku
w sprawie interpretacji art. 43. ust 1 ustawy o radiofonii i telewizji

W celu usunięcia wątpliwości dotyczących wykonywania obowiązku rozprowadzania programów wymienionych w art. 43. ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (tekst jednolity: Dz.U. z 2011 r., nr 43, poz. 226 z późn. zm.) dalej: ustawa oraz w związku z praktyką oferowania przez operatorów pakietów o różnej zawartości programowej, a tym samym zróżnicowanych cenowo, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyjaśnia, że programy określone w art. 43. ust. 1 ustawy - TVP 1, TVP 2, regionalny program telewizyjny rozpowszechniany przez Telewizję Polską S.A., POLSAT, TVN, TV4 oraz TV PULS - powinny być dostępne w każdym oferowanym przez operatora pakiecie.

Nie jest konieczne umieszczanie wymienionych wyżej programów w pakietach droższych lub pakietach tematycznych typu „premium” w przypadku, jeżeli możliwość nabycia tych pakietów jest uzależniona przez operatora od wcześniejszego nabycia przez abonenta pakietu tańszego (np. podstawowego) zawierającego programy określone w art. 43. ust. 1 ustawy.

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. 2011, Nr 153, poz. 903), która znowelizowała m.in. art. 43. ustawy, zdezaktualizowaniu uległo Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie interpretacji przepisu art. 43 ust. 1 ustawy.

Art. 43. ust. 1 ustawy wskazuje, że operator „...jest obowiązany do rozprowadzania programów...”. Oznacza to konieczność zapewnienia dostępności tych programów we wszystkich pakietach oferowanych przez operatora – zwłaszcza w podstawowym (najtańszym).

Art. 43. ust. 1 ustawy należy rozpatrywać łącznie z art. 43a. ust. 3 pkt 1) ustawy wskazującym, że operator rozprowadzający program jest obowiązany rozprowadzać i oferować program, który został mu nieodpłatnie udostępniony. Oferowane przez operatorów powinny być zatem wszystkie programy wymienione w art. 43 ust. 1 ustawy, a ich nadawcy zgodnie z art. 43a ust. 1 ustawy zobowiązani są te programy operatorom udostępnić.

Nieobecność programów objętych transmisją obowiązkową w którymś z oferowanych pakietów będzie oznaczać brak realizacji przez operatora obowiązku wynikającego z art. 43a. ust. 3 pkt 1) ustawy, czyli obowiązku oferowania abonentom nieodpłatnie udostępnianych programów, co skutkować będzie odpowiedzialnością operatora na podstawie art. 53b ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Przewodniczący
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Jan Dworak